

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716209671
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716209671.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., XXX XX E., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o., pobočka Hviezdoslavova 2, 058 01 Poprad, IČO: 36 858 935, proti žalovanému: Slovenská lyžiarska asociácia, občianske združenie so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 42 133 700, zastúpený JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou, so sídlom Okružná 36, 058 01 Poprad, o preskúmanie rozhodnutia o predbežnom opatrení žalovaného zo dňa 26.09.2016 s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 31.05.2018 č. k. 9C/322/2016-133 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa uznesenie vo výroku II.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zastavil konanie, vo výroku II. stranám sporu nepriznal náhradu trov konania a vo výroku III. žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania spojenú s účasťou na pojednávaní dňa 28.03.2018. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a konštatoval, že žalobca podaním doručením súdu prvej inštancie dňa 30.04.2018 zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, nakoľko návrh na disciplinárne konanie voči žalobcovi bol zamietnutý. Rozhodnutie disciplinárnej komisie bolo doručené žalobcovi v apríli 2018. Súd prvej inštancie preto konanie zastavil. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 257 CSP vzhľadom na špecifický predmet sporu determinovaný vyvíjajúcim sa vzťahom sporových strán. Mal preto za to, že v danom prípade nemožno vyhodnotiť procesné zavinenie zastavenia konania ani jednej zo sporových strán. Súd prvej inštancie však priznal žalobcovi právo na náhradu separovaných trov konania samostatným výrokom a náhradu trov konania spojenú s účasťou na pojednávaní dňa 28.03.2018, nakoľko žalovaný uznesenie č. 01/2017 o zamietnutí disciplinárneho konania voči žalobcovi prijaté na zasadnutí disciplinárnej komisie SLA dňa 16.03.2017 doručil žalobcovi až po termíne pojednávania nariadeného na 28.03.2018. Dodal, že keby žalovaný doručil žalobcovi predmetné uznesenie v primeranej lehote po jeho prijatí, mohol žalobca zobrať žalobu späť a neboli by vznikli trovy konania v súvislosti s účasťou na nariadenom termíne pojednávania.

3. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nesprávnych skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov. Mal za to, že žaloba bola podaná dôvodne. Dňa 26.09.2016 bolo vydané predbežné opatrenie o pozastavení členstva žalobcu v Slovenskej lyžiarskej asociácii (ďalej len SLA) podľa vtedy platného Disciplinárneho poriadku č. I. 16 bod 5. Vtedy platný Disciplinárny poriadok vôbec neobsahoval možnosť

odvolania voči disciplinárnemu opatreniu, čo zverejnil aj sudca vo výroku v obdobnej žalobe voči Športovému klubu TOM, sp. zn. 10C/217/2016. Vo veci bola podaná žaloba dňa 31.10.2016. Až dňa 16.03.2017 zasadala Disciplinárna Komisia SLA, ktorá disciplinárne konanie zastavila, avšak toto rozhodnutie nebolo nikde zverejnené a podľa vedomosti žalobcu bolo na webe SLA zverejnené až dňa 12.05.2017. Rozhodnutie o zastavení konania bolo žalobcovi doručené až po súdnom pojednávaní dňa 28.03.2018, teda až po tomto dátume mohlo nadobudnúť právoplatnosť. Konštatovanie súdu o nemožnosti zistiť, kto zavinil zastavenie konania, je teda v zjavnom rozpore s preukázaným skutkovým stavom a je nesporné, že žaloba bola podaná dôvodne a zastavenie konania spôsobil žalovaný svojím následným konaním - doručením rozhodnutia žalobcovi dňa 28.03.2018. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že žalobcovi prizná 100 % náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritorne rozhodnuté a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahraďiť druhej procesnej strane trovy konania. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

7. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP. Odvolateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci, odmieta aplikáciu ust. § 257 CSP vo vzťahu k trovám konania medzi ním a žalovaným a žiada priznať 100 % náhradu trov konania.

8. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Zákon však upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania, a to v podobe ust. § 257 CSP.

10. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

11. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (pozri Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autorov Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., C. H. BECK 2016, str. 942).

12. Významnými z hľadiska aplikácie predmetného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov (strán sporu) v priebehu konania, a podobne (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/5/2006).

13. Odvolací súd opätovne preskúmal prejednávajúcu vec a zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že dôvody hodné osobitného zreteľa v danom prípade sú dané s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom spore sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Disciplinárneho orgánu Kontrolno-revíznej komisie Slovenskej lyžiarskej asociácie zo dňa 26.09.2016, ktorým žalovaný rozhodol o uložení predbežného opatrenia, ktorým mu pozastavil členstvo v Slovenskej lyžiarskej asociácii, pozastavil výkon funkcie, pozastavil poskytovanie finančných prostriedkov prostredníctvom Slovenskej lyžiarskej asociácie až do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho orgánu.

15. Žalobca podaním zo dňa 19.03.2016 vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu rozhodnutia Disciplinárnej komisie Slovenskej lyžiarskej asociácie o zamietnutí podnetu Kontrolno-revíznej komisie Slovenskej lyžiarskej asociácie zo dňa 16.03.2017. Zároveň si žalobca uplatnil trovy konania v celkovej výške 463,34 eura.

16. Správne považoval súd prvej inštancie za dôvody hodné osobitného zreteľa skutočnosti spočívajúce v špecifickom predmete sporu a okolnostiach vzniku a priebehu sporu.

17. Odvolací súd prisvedčuje žalobcovi, že vzal žalobu až potom, ako bol zo strany žalovaného informovaný o rozhodnutí disciplinárnej komisie o zamietnutí podnetu na disciplinárne konanie voči nemu, a to najprv na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 28.03.2018, a následne elektronicky dňa 17.04.2018, keď mu bolo doručené samotné rozhodnutie. Z hľadiska hypotézy § 256 ods. 1 CSP by išlo o reakciu žalobcu na správanie žalovaného, v dôsledku ktorej by bolo možné pričítať procesné zavinenie žalovanému, ktorý by znášal trovy žalobcu. Na druhej strane sa však odvolaciemu súdu javí, že samotná žaloba žalobcu nebola dôvodná. Ako podotkol žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 04.01.2017, v čase podania žaloby bolo jeho právne postavenie také, že nebol členom Slovenskej lyžiarskej asociácie, a to nie z titulu rozhodnutia Disciplinárneho orgánu Kontrolno-revíznej komisie Slovenskej lyžiarskej asociácie zo dňa 26.09.2016, ale z titulu rozhodnutia riadnej Konferencie Slovenskej lyžiarskej asociácie o vylúčení žalobcu zo Slovenskej lyžiarskej asociácie zo dňa 29.05.2016. Navrhovaným žalobným petitom by takto nedošlo k žiadnej zmene v právnom postavení žalobcu, pretože pre právne postavenie žalobcu je rozhodujúce skoršie rozhodnutie konferencie žalovaného zo dňa 29.05.2016. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 26.02.2018 č. k. 10C/157/2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.10.2018 č. k. 11Co/51/2018. Okresný súd v danej veci o neplatnosť rozhodnutia Konferencie Slovenskej lyžiarskej asociácie zo dňa 29.05.2016, za účasti rovnakých strán sporu, vystupujúcich v rovnakom procesnom postavení ako v prejednávanej veci, dospel k záveru, že postup konferencie o vylúčení žalobcu z členstva v Slovenskej lyžiarskej asociácii bol v súlade so zákonom.

18. Vyššie uvedené skutočnosti v súhrne preto umožňujú prijatie záveru o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa a aplikáciu výnimočného ust. § 257 CSP.

19. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu

odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP, v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).